

[ROZPĘD *sb m*

rozpęd *a. rozpąd* [cf PĄD].

G sg rozpędu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Wielka prędkość, której nabrało się wcześniej:

*Wyrażenie przyimkowe: »z rozpędu«: [Zygmunt Rożen zdobywał chorągiew turecką] Turcy którzy
iey strzegli/ trzey weń Kopijami vderzyli/ ále iż nie z rozpędu/ przeto nie był od nich szkodliwie
ránion/ vřzedł z Chorągwią do śwych *PaprHerby* 80 (*Linde*).*

RS